

உண்மை விளக்கம் எனும் சித்தாந்த தீபிகை

நா. பிரபுராம் ^{அ. *}, சு. சீத்தாராமன் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயமுத்தூர்-641018, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

J.M. Nallasamy Pillai's Magazine "Siddhanta Deepikai" Study Summary

N. Praburam ^{அ. *}, S. Seetharaman ^அ

^அ Department of Tamil, Government Arts College (Autonomous), Coimbatore-641018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

tamilkadal21@gmail.com

Received: 23-08-2022

Revised: 17-10-2022

Accepted: 29-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Newspapers are the primary means in giving information to the people. Newspapers contains various types of publications such as daily, weekly and monthly. The present era which is excellent in information technology, publishes many magazines with various innovations throughout world in different languages. In Tamil Nadu, many magazines have been published in many languages including English, Telugu, Malayalam, etc. Political Magazines, Medical Magazines, Religious Magazines, Literary Magazines, Sports Magazines are also published. In the history of Tamil journalism, there are many magazines that have been published continuously since its inception, there are magazines that have been re- published after a hiatus, and magazines that have not been published again after a hiatus. Among them J.M. Nallasamy Pillai's "Siddhanta Deepikai" was a magazine of Saivism and Tamil literature that began in the late nineteenth and early twentieth centuries. Siddhanta Deepika magazine which was published in Tamil as "Siddhanta Deepika" and in English as "The Siddhanta Deepika or The Light of Truth". The purpose of this article is to briefly explore about Nallasamy Pillai. This article follows both historical research and evaluation research.

Keywords: Siddhanta Deepika, Newspaper, Nallasamy Pillai, Tamil literature

முன்னுரை

தமிழ் இதழியல் கலைக்குச் சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு. இதழ்களின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது அச்சுக் கருவிகளின் வரவு எனலாம். அச்சுப் பொறிகள் அறிமுகமான காலகட்டத்தில்த் தமிழ்நாடு ஆங்கிலேயர்களின் காலனிப் பகுதியாக இருந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் கிறித்துவ மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருந்த காரணத்தினால் அச்சுக்கலையின் ஆரம்ப காலத்தில் அவர்களின் வேதமான விவிலியம் என்னும் பைபிளே அச்சில் வெளியிடப்பட்டு வந்தது. கிறித்துவமதப் பரப்புரைக்கும் அவ்வெளியீடுகள் உதவியாக அமைந்தன. இந்த நிலையில்தான் தமிழ் மெய்யியல் மரபுகளையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இந்தியத் தத்துவம் என்னும் இந்திய மெய்யியல் அமைப்பை ஆய்வு செய்து வெளியிட்டு வந்த மாக்க முல்லர் உள்ளிட்ட மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் பலரும் சமசுகிருத மொழியே இந்திய மொழிகள் அனைத்திற்கும் மூலமொழியென்றும், வடமொழி வேதங்கள் மற்றும் சங்கர வேதாந்தம் போன்ற மெய்யியல் மரபுகளே இந்தியாவிலுள்ள மெய்யியல் மரபுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை என்ற தவறான கருத்தையும் கொண்டிருந்தனர். இதற்குக் காரணம் வடமொழி சார்ந்த இலக்கியங்களும், மெய்யியல் நூல்களும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு மேலைத் தேயங்களில் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டதேயாகும். தமிழ் மெய்யியல் மரபுகளுக்கு அடிநாதமானப் பன்னிரு திருமுறைகள் போன்ற பத்தி

இலக்கியங்களும், சித்தாந்தச் சாத்திரங்களும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு மேலைநாட்டு மெய்யியல் அறிஞர்களின் கவனத்திற்கும், கருத்திற்கும் கொண்டு சேர்க்கத் தேவையான பணிகளும், முயற்சிகளும் தமிழ்நாட்டில் இல்லாமல் இருந்தது. இக்குறையைப் போக்கத் தமிழ்நாட்டில் உதயமான இதழ்தான் சித்தாந்த தீபிகை என்பதே இக்கட்டுரையின் கருதுகோளாகும்.. இந்தியிதழ் சைவசமயத்தையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் எல்லாத்தரப்பினருக்கும் கொண்டுசேர்க்கும் நோக்கத்துடனேயே தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது எனக் கருதலாம். இவ்விதழில்த் தமிழறிஞர்கள் மட்டுமல்லாது ஜி.யு.போப் போன்ற ஆங்கிலேய அறிஞர்களும் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தனர். 1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விதழ் 1914-ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்தது. தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வெளிவந்த சித்தாந்த தீபிகை எனும் இந்த இதழை ஆரம்பித்தவர் ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை பி.ஏ.பி.எல். ஆவார். சித்தாந்த தீபிகை இதழைப் பற்றியும், அதன் ஆசிரியராக இருந்து இதழைத் தொடங்கிய ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை

நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பிறந்த ஊர் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகும். சைவ வேளாளர்களான திரு.நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் முன்னோர்கள் காஞ்சியிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு இரண்டரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு சென்று குடியேறியவர்களாவர். திருச்சிராப்பள்ளியில் இவர்களின் குடும்பத்தினரை காஞ்சி காமாட்சியம்மன் குடியினரென்றும், ஜானவி குலத்தினரென்றும் அழைத்தனர் (Balasubramaniam, 1965).

திருச்சிராப்பள்ளி மாணிக்கம்பிள்ளை, செல்லத்தாயம்மாள் தம்பதிக்கு மூன்றாவது மகனாக 24-11-1864 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர் ஜே.எம்.என். இவருக்கு உடன் பிறந்தவர்கள் நான்கு சகோதரர்களும், மூன்று சகோதரிகளும் ஆவர். தனது பதினைந்தாவது அகவையில் மெட்ரிகுலேசன் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்று, திருச்சிராப்பள்ளியிலேயே எப்.ஏ (இந்தப் படிப்பு மெட்ரிகுலேசன் தேர்ச்சிக்குப் பிறகு இளங்கலை பட்டப் படிப்புக்குப் முன்பு பயிற்சி) படிப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் தத்துவத்தில் பி.ஏ. பட்டமும், சென்னை சட்டக்கல்லூரியில் பி.எல். பட்டமும் பெற்று 1887ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டில் (அந்தக் காலத்தில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டு என்றே அழைக்கப்பட்டது) வழக்குரைஞராகப் பதிவுசெய்து கொண்டார். 1893ஆம் ஆண்டு மாவட்ட(ஜில்லா) முன்சீப் ஆக தனது பணியை வடஆற்காடு மாவட்டத்தின் திருப்பத்தூரில் துவங்கிய இவர் சித்தார், நந்தியால், சேலம், இராசமகேந்திரவரம், குண்டூர், திருப்பதிரிப்புவியூர் ஆகிய இடங்களுக்கு மாறுதல் பெற்று பணியாற்றினார் (Ramasamy, 2000). இருபதாண்டு காலம் முன்சீப் பணியில் இருந்த நல்லசாமிப்பிள்ளை தன் இறுதிக்காலத்தில் மதுரையில் வழக்குரைஞராக பணியாற்றினார். நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் இலட்சுமி அம்மையாரைத் திருச்சிராப்பள்ளியில் 1894ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்தத் தம்பதியினருக்கு ஜே.என்.இராமநாதன் என்ற ஒரு மகனும், சுந்தரத்தம்மாள், சிவஞானம் அம்மாள், இராஜமாணிக்கம் அம்மாள் என மூன்று மகள்களும் இருந்தனர்.

சித்தாந்த தீபிகை

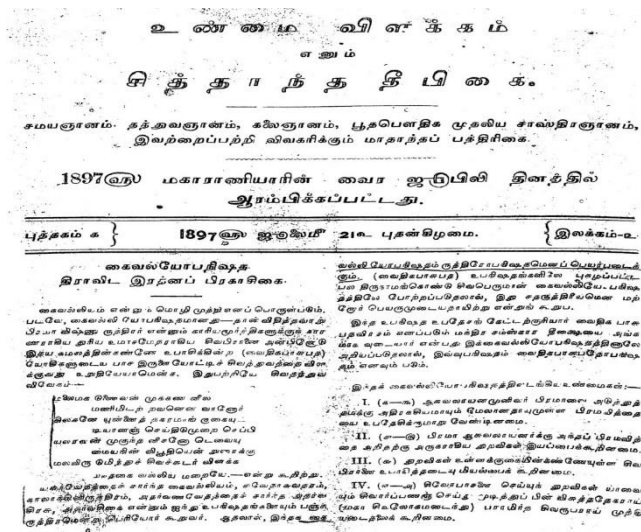
ஒரு செயல் செய்யப்பட வேண்டுமேயானால் அதற்கான தேவை இருக்கவேண்டும். அந்தத் தேவையைக் காலம் உருவாக்க வேண்டும். அந்த வகையில் காலத்தின் தேவைக்காகத் தமிழ்நாட்டில் உதயமான இதழே சித்தாந்த தீபிகை என்றால் மிகையாகாது. சித்தாந்த தீபிகை இதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கான அடிப்படை நோக்கம் அந்தக் காலத்தில் சைவசித்தாந்தத்தைப் பற்றி தமிழ்நாட்டுச் சமயவாதிகள் சிலர் மட்டுமல்லாது மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் மத்தியிலும் உருவாகியிருந்த ஒருவித மயக்க நிலையேயாகும். தென்னிந்திய மக்கள் அனைவரும் தம்மை ஹிந்துக்கள் என்று கூறிக்கொண்டு சங்கரரையும் வணங்கிக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர், இவர்களையும் சங்கர அத்தைதம் கடைப்பிடிக்கும் வேதாந்திகள் என்று கருதித்

தனியே இவர்களுக்கு ஒரு மதம் உண்டென்று கொண்டதில்லை. உண்மை நிலை இன்னது என்று அவர்களுக்கும், சைவர்களுக்கும் உணர்த்தவே இவர் (ஜே.எம்.என்.) அரும்பாடுபட்டார். இவர் ஒருவரால் தான் சைவசித்தாந்தத்திற்கு மீண்டும் உலக அரங்கில் அங்கீகாரம் ஏற்பட்டதென்றால் பொருந்தும். அவர்களின் கூற்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது (Arunachalam, 1965).

1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21-ஆம் நாள் சித்தாந்த தீபிகை இதழ் ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களால் துவங்கப்பட்ட காலத்தில் இவ்விதழ் மாதாந்திரப் பதிப்புகளாக தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளில் வெளியானது.

தமிழ் இதழ்

சித்தாந்த தீபிகை இதழின் தமிழ்ப் பதிப்பு “உண்மை விளக்கம் எனும் சித்தாந்த தீபிகை” என்னும் பெயரில் 1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 21-ஆம் நாள் இங்கிலாந்து மகாராணியாரின் வைர ஜூபிலி தினத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழ் பதிப்புகளின் முகப்பில் இருக்கும் “சமயஞானம், தத்துவஞானம், கலைஞானம், பூதபௌதிக முதலிய சாஸ்திரஞானம், இவற்றைபற்றி விவரிக்கும் மாதாந்திரப் பத்திரிக்கை” என்ற சொற்றொடர் வாயிலாக சித்தாந்த தீபிகை இதழ் ஆரம்பிக்கப் பட்டதன் அடிப்படை நோக்கத்தை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பெரியபுராண நவநீதம், சிவஞான போதக்காப்பு, சிதம்பர ரகசியம், பூர்வீக சமயநிலை மற்றும் பழமையும் புதுமையும் ஆகிய கட்டுரைகளைத் தமிழ்ப் பதிப்பில் எழுதி வந்தார். நல்லசாமிப்பிள்ளை மட்டுமல்லாது துளைசோமசுந்தர நாயகர், R.S.வேதாசலம்பிள்ளை (மறைமலையடிகள்), S.சரவணப்பிள்ளை, வேலாயுத தேசிகர், சி.செந்தினாதய்யர், தி.செல்வக்கேசவராய முதலியார், பூ.முருகேச பண்டிதர், புவைகலியாணசுந்தர முதலியார், ஞானானந்த சுவாமிகள், வ.த.சுப்பிரமணியப்பிள்ளை முதலிய தமிழிலும், சைவசித்தாந்தத்திலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்ற அறிஞர்கள் பலரும் சித்தாந்த தீபிகையின் தமிழ் பதிப்பில் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தனர். தாயுமான சுவாமிகள் பாடலுரை, அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் சிவஞான சித்தியாருரை, திருமூலநாயனாரின் திருமந்திரவுரை, கைவல்யோபநிஷத திராவிட இரத்தனப் பிரகாசிகை போன்ற உரைகள் தொடர்களாக தமிழ்ப் பதிப்பில் வெளிவந்தன. தமிழ் பதிப்பு ஓராண்டு மட்டும் வெளிவந்து பின்னர் மே-1898 பதிப்புடன் நின்றுபோனது. தமிழ் பதிப்பு நிறுத்தப்பட்டதற்கான காரணத்தை நம்மால் அறிய இயலவில்லை. இருப்பினும் சித்தாந்த தீபிகையின் உள்ளார்ந்த நோக்கம் சைவ சித்தாந்த மெய்யியல் மரபுகளையும், தமிழ் இலக்கிய வளத்தையும் மேலைநாட்டு மெய்யியல் அறிஞர்களிடையே கொண்டு சேர்ப்பதாக இருந்ததினால் ஆங்கிலப் பதிப்பில் செலுத்தப்பட்ட கவனம் தமிழ்ப் பதிப்பில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம் என்று நாம் அனுமானிக்கலாம்.

ஆங்கில இதழ்

ஆங்கில இதழும் 1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21-ஆம் தேதி முதன் முதலில் "The Siddhanta Deepika or The Light of Truth" என்னும் பெயரில் வெளிவந்தது. மாதந்திர சித்தாந்த தீபிகை ஆங்கில இதழ்களின் முகப்பில் A MONTHLY JOURNAL DEVOTED TO RELIGION, PHILOSOPHY, LITERATURE AND SCIENCE என்னும் தன்னுடைய நோக்கத்தைத் தாங்கி வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. சமயம், மெய்யியல், இலக்கியம் மற்றும் அறிவியல் ஆகிய தளங்களில் ஆழ்ந்த புலமை கொண்ட ஆளுமைகள் தங்களது சிந்தனைகளையும், கருத்துகளையும் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து தொடர்க் கட்டுரைகளாகவும், தனித்தக் கட்டுரைகளாகவும் இடைவிடாது எழுதியும் விவாதிக்கவும் சித்தாந்த தீபிகை களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21-ஆம் நாள் துவங்கப்பட்ட சித்தாந்த தீபிகை ஆங்கில மாதஇதழ் 1903-ஆம் ஆண்டு மே மாத இதழோடு நின்று போனது. பின்னர் மீண்டும் 1906-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இடையிடையில் இரண்டு மாதங்களுக்கு சேர்ந்து ஓர் இதழாகவும் சில இதழ்கள் வந்தன என்பது சித்தாந்த தீபிகை இதழ் தொகுப்பை ஆராயும் போது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. 1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் 1909-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரை நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சித்தாந்த தீபிகை இதழ் 1909-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் 1914-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரை வி.வி. ரமணன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. 1914-ஆம் ஆண்டு மே மாதத்திற்குப் பிறகு இந்தியிதழ் முழுமையாக நின்று போனது.

THE LIGHT OF TRUTH OR SIDDHANTA DEEPIKA.

A Monthly Journal Devoted to Religion, Philosophy, Literature, Science, &c.

Commenced on the Queen's Commemoration Day, 1897.

VOL. I. }

MONDAY, THE 21st JUNE 1897.

{ No. I.

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள்

ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை மட்டுமல்லாது தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தப் பல ஆளுமைகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மற்றும் சைவப்பத்தி இலக்கியங்கள் சித்தாந்த தீபிகையில் தொடர்களாக வெளியிடப்பட்டு வந்தன. 1897-ஆம் ஜூன் மாதம் வெளிவந்த முதல் ஆங்கிலப் பதிப்பில், அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட திருமூலரின் திருமந்திரம், அவர்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பான அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் சிவஞானசித்தியார், ஆர். சண்முகம்முதலியாரின் தாயுமானவர் பாடல்கள் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு) ஆகிய சைவப் பத்தி இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்தன. இதில் திருமந்திர மொழிபெயர்ப்பு ஐந்து இதழ்களிலும், சிவஞானசித்தியார் மொழிபெயர்ப்பு நாற்பத்தாறு இதழ்களிலும், தாயுமானவர் பாடல்கள் மொழிபெயர்ப்பு இருபத்தி ஏழு இதழ்களிலும் தொடர்களாக வெளிவந்தன. 1898 ஜூன் இதழில் இருந்து திருமந்திரம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்தது. மனவாசகங்கடந்தாரின் உண்மை விளக்கம், உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் வினா வெண்பா மற்றும் இருபா இருபத்து, நக்கீரதேவ நாயனாரின் திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற பத்தி மற்றும் சித்தாந்த சாத்திர

இலக்கியங்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகள் சித்தாந்த தீபிகையில் வெளிவந்தன. வியாசர் தொகுத்த பிரம்ம சூத்திரத்தின் சைவச் சார்பான உரையான ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யம் ஏ.மகாதேவ சாஸ்த்திரி பி.ஏ. அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 1898 பிப்ரவரி இதழிலிலிருந்து நாற்பத்தெட்டு இதழ்களில் தொடர்களாக வெளிவந்தது (Arunachalam, 1965).

பத்தி இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது புறநானூறு, கலித்தொகை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, மணிமேகலை, பட்டினப்பாலை, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை(ஜி.யு.போப்), குண்டலகேசி மற்றும் வளையாபதி (பற்றிய சில குறிப்புகள்) முல்லைப்பாட்டு உள்ளிட்ட சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்களில் சில முழுமையாகவும், சில முழுமையடையாமலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளாக சித்தாந்த தீபிகையில் வெளிவந்தன.

கட்டுரைகள்

ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் அடிப்படை நோக்கம் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் மரபுகளை ஆங்கிலப் பாதிரிமார்களிடமும், மேலை நாட்டு மெய்யியல் அறிஞர்கள் மத்தியிலும் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும் என்பதாகும். அதனடிப்படையில் சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளை விளக்கும் வகையில் பல்வேறு பொருண்மைகளில் பல கட்டுரைகளைச் சித்தாந்த தீபிகையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிவந்தார். சித்தாந்த தீபிகையில் ஜே.எம்.என். எழுதிய தேர்ந்தெடுத்த இருபத்தி நான்கு கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஜே.எம்.நல்லசாமிப்பிள்ளையின் மகன் ஜே.என்.இராமநாதன் அவர்கள் STUDIES IN SAIVA SIDDHANTA என்னும் பெயரில் 1911-ஆம் ஆண்டு ஒரு நூலாக வெளியிட்டார். இந்த நூலுக்கு வி.வி.ரமண சாஸ்திரி அவர்கள் ஒரு விரிவான முன்னுரை எழுதி உள்ளார். நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் தான் கட்டுரைகள் எழுதிவதோடு மட்டுமல்லாமல் பிற அறிஞர்களின் கட்டுரைகளை மதிப்பீடு செய்து, அந்த மதிப்புரைகளைச் சித்தாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டும் வந்தார். காட்டாக திருமலைக்கொழுந்து பிள்ளை, பெ.சுந்தரம்பிள்ளை, சேஷகிரி சாஸ்த்திரி ஆகியோரின் மாணிக்க வாசகர் பற்றிய கட்டுரைகளை மதிப்பீடு செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

ஜி.யு.போப் அவர்களின் உள்ளிட்ட கட்டுரைகளும், மொழி பெயர்ப்புகளும் சித்தாந்த தீபிகை இதழில் வெளிவந்தன.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் புகழ்பெற்று விளங்கிய தமிழ் மற்றும் சைவசித்தாந்த அறிஞர்களான சூளை.சோமசுந்தரநாயகர், மறைமலையடிகள் திருமலைக்கொழுந்துபிள்ளை, டி.சுவரிராயன், ஜி.யு.போப், வி.வி.ரமணன், டி.செல்வக்கேசவராயமுதலியார், வி.ஜே.தம்பிப்பிள்ளை, எம்.ஜீவரத்தினம், ஏ.கோவிந்தாச்சார்யா, ஜே.வி.ராமசாமி நாயுடு, ஆர்.அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்த்திரி, ஜி.பர்டோலி (G.BARTOLI), என்.நாராயணசாமி ஐயர், அனவரத விநாயகம்பிள்ளை, பி.எஸ்.சுப்பிரமணியன், எஸ்.டபிள்யூ.குமாரசாமி, ப.அருணாசலம், பொன்னம்பல இராமநாதன், ஆர்.ஆர்.குணரத்தினம், பெர்னாட் மிட்டன், விக்டர் ஹார்லே, எஸ்.சபாரத்தினமுதலியார், டி.பொன்னம்பலப்பிள்ளை, ஏ.கே.குமாரசாமி, அனந்தரங்கப்பிள்ளை உள்ளிட்ட பலர் பல பொருண்மைகளில் கட்டுரைகளை எழுதி உள்ளனர்.

பண்டிதர்.டி.சுவரிராயன் சித்தாந்த தீபிகையில் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் ஆரியரும் தமிழரும் என்ற தன்னுடைய கட்டுரையில் “பண்டிதர் டி.சுவரிராயன் ஒரு நியாயமான அறிவுள்ள பாதையைக் கடைப்பிடித்து வருவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. அருமையான ஆற்றலை அறிவற்ற, பொருளற்ற சச்சரவுகளில் வீணாக்குவதற்குப் பதிலாக மேலைநாட்டு மொழியியல் வேகத்தால் ஏற்பட்டுள்ளக் குழப்பத்தை விலக்குவதற்கும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஜாதிப் பிரச்சினையை மிகவும் நல்ல முறையில் அறிவதற்கும் சித்தாந்த தீபிகை என்னும் பத்திரிக்கையில் ‘தமிழருடன் ஆரியர் கலப்பு’ என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதி அதன் மூலம் அவர் முயன்று வருகிறார்” என்னும் செய்தியைப் பதிவு செய்துள்ளார் (Swami Vivekanandhar, 2009).

முடிவுரை

சித்தாந்த தீபிகை இதழ் எந்த இலக்கை முன்வைத்துத் துவங்கப்பட்டதோ அந்த இலக்கை அடைவற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் முன்னெடுத்தது என்று நம்மால் உறுதியாகச் சொல்ல

இயலும். இதற்கு இதழ் ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்தது ஒரு முக்கிய காரணம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டையொட்டியக் காலக்கட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் சங்கர வேதாந்திகளுக்கும், சைவசித்தாந்திகளுக்கும் இடையே வேறுபாடு தெரியாவண்ணம் ஒருவித மயக்கநிலை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த மயக்கநிலை ஏனெனில் உபநிடதங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட வேதாந்தத்தின் தெளிவே சைவசித்தாந்தம் என்ற கருத்து தமிழ்ச் சமயவாதிகளிடம் நிலவி வந்ததேயாகும். ஆனால் சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைப் பிரமாணங்கள் நான்கு வேதங்களும், இருபத்தியெட்டு சைவ ஆகமங்களும் என்னும் கோட்பாட்டை சங்கர வேதாந்தம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. இந்தப் புள்ளியை மையப்படுத்தி சித்தாந்த தீபிகை செயல்பட்டது என்ற கருதுகோளை இங்கு நிறுவலாம். காரணம் சங்கரவேதாந்தத்தைச் சைவசித்தாந்தத்துடன் ஒப்பிடுவதை ஏற்றுக் கொள்ளாத துளை.சோமசுந்தரநாயகர், மறைமலையடிகள் போன்ற ஆளுமைகள் சித்தாந்த தீபிகையில் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் வகையில் கட்டுரைகள் எழுதி வந்ததேயாகும். திருமந்திரம், சிவஞானசித்தியார், புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தாயுமானவர் பாடல்கள் உள்ளிட்ட பல இலக்கியங்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மட்டுமல்லாது இந்திய மெய்யியல் மரபை ஆய்வுசெய்து வந்த மாக்ஸ் முல்லர் போன்ற மேலைநாட்டு அறிஞர்களின் கவனத்திற்கும் சைவ சித்தாந்த மெய்யியலை கொண்டு சேர்த்தது சித்தாந்ததீபிகை.

References

- Arunachalam, (1964) Sidhandha ethal, Saiva sidhandha mandram, Chennai, India.
- Balasubramaniam, (1965) The Life Of J.M.Nallasami Pillai, J.M.Somasundaram Pillai Velliyeedu, Chennai, India.
- Ramasamy, (2000) Tamil Pulavar Varisai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Swami Vivekanandhar, (2009) Ezhunthiru viluthiru, Sri Ramakrishana Madam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License